

יום השנה של חיל השריון עמד בסימון ויכוח מקצועי, העשוי לגרום לשינוי מהותי בצה"ל

שילובו בתוך כל המערך הלוחם של כוחות היבשה.
 בהתאם לתפיסה זו אין מקום לחיל-רגלים מסוגם של חיילי הסיבת גולני, או לצנחנים, המאומנים כחיל רגלי מובחר ומוטס. אין גם מקום לגייסות שריון המורכבים מטנקים וחיל-רגלים משוריין (חרמ"ש), ה"מאומן" ללחימה עם יחידות טנקים. עבר זמנם גם של יחידות התותחנים שהפכו בעצם לכוח משוריין — מותנע ברובו, אך שמרו על מיסגרת תיפעולית נפרדת. תחת אלה יש להקים חיל יבשה אחיד, שיורכב מיחידות ממוגות של טנקים, חיל-רגלים משוריין ותוחים מתנייעים, עם כל שירותי העזר שלהם, שיתאמנו יחד ויהיו מוכנים למלחמה ככוח אחיד ונגובש. רק טבעי הוא שלתפיסה זו יש מתנגדים רבים. הגאחה החילוית, דפוסי המחשבה ש"גובשו במשך שנים ארוכות, עמדות הפיקוד והתפקודים, יוצרים בהכרח התנגדות לביטול המתכונת הקיימת וליצירת דפוסיים חדשים, רעננים יותר, נועזים יותר והולמים את דרישות המלחמה המודרנית. לתוך הוויכוח הגדול משתרבבים גם ויכוחים שוליים, כמו בידי מי יהיה הפיקוד על המתכונת החדשה של כוחות היבשה? האם בידי אנשי השריון או מפקדי כוחות הרגלים והצנחנים? ויכוחים אלה הם חסרי חשיבות מעיקרם. חשובה יותר היא עצם היכולת לערוך שינוי דוד-מערכות כללי, והשתחררות מכבלי עבר. אם תגבר ידם של מחייבי המהפכה, יתכן ולא יהיו עוד הרבה הודמנויות לחוג את יום השריון כפי שנחוג השבוע. אבל במקום יום השריון יחלל ודאי חג צבאי חדש אחר: יום כוחות היבשה.

האם יש מקום

לחיל שריון נפרד?

— או שיש להקים חיל-יבשה כולל שיתאמן ויפעל כולו כגייס משוריין מאוחד, שלם — ורב-משימתי

ונגעו ועם זאת לא לתפוס לעולם את צורת המחשבה המיוחדת של מלחמת השריון. לקחי המלחמה המודרנית, ובעיקר לקחי מלחמת ששת-הימים, הוכיחו מעל לכל ספק שהמלחמה מוכרעת תוך ניצול מירבי של תנועה ואש. במילים אחרות: הוכח שאין עוד מקום לקיומם של חילות נפרדים כמו צנחנים, חיל-רגלים, חרמ"ש או תותחנים. כולם חייבים להיות חלק אורגאני של גייס משוריין, המבוסס על מהירות תנועה ממדי נעת וריכוז אש מכסימלי.

במלחמת ששת-הימים, קובעים מומחים, לא היו למעשה קרבות שריון אמיתיים ב"קנה-מידה גדול.

תפיסת מלחמת השריון כפי שהשתקפה מסיפורי קרבות השריון שהתפרסמו, היתה מבוססת בעיקרה על פריצות של יחידות קטנות יחסית דרך מערכי ההגנה של ה"אויב תוך הנחה, שהתאמתה, שעצם פריצה כזו תביא להתמוטטות קחי האויב. אותם מערכי הגנה שנפרצו נעזרו כמובן גם ב"שריון, שפעל ברובו בצורה פטאטית. אולם היו רק מיקרים בודדים של מלחמת שריון בשריון, תוך תנועה ואש, על פני השטחים נרחבים ובמסות גדולות.

במלחמה העתידה, והיא יכולה להיות קרובה מאוד כתוצאה מהפסקה פתאומית של הפסקת-האש, ספק אם אותה צורת מלחמת שריון תהיה יעילה. שכן, לפי כל הסימנים, לא תהיה מלחמה זו מבוססת על פריצת מערכי הגנה של אויב אלא על מלחמת שריון בשריון קלאסית.

אין זקזק לזנחנים!

ל אור לקחי העבר מצד אחד, והי תחזיות של המלחמה העתידה מצד שני, יצא עתה, לראשונה המדעץ מן השק. בפעם הראשונה ניתן סומבי לחילוקי דעות בקשר לתפיסה הכוללת של צורת התפעול של כוחות היבשה של צה"ל.

מול התפיסה הקיימת והמיושנת למדי, של קיום חילות יבשה נפרדים, שניתן ל"אגדם לכוחות משימה לצורך מטרת מוגי דרות, מקבלת יתר תוקף התפיסה של ב"י טול המיסגרת הנפרדת של חיל-השריון וי

החרמ"ש במחלוקת

יחידת חיל רגלים מ"שוריין של צה"ל, מר"סעת בחיל-מים, מסתערת במעלה רמת הגולן במלחמת ששת-הימים. במלחמה זו נאלצו יחידות חרמ"ש רבות להילחם כחיל-רגלים ואילו

חיילים מיחידות חיל-רגלים נלחמו כחרמ"ש, למרות שלא אומנו לכך. כיום נטושה מחלוקת סביב בשאלה אם יש להפנן את כל חילות הרגלים של צה"ל לחרמ"ש, המאומן למלחמת שריון מודרנית, עם כל מה שכרוך בה בשטח התיירגול, הלוגיסטיקה והנשק.